Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 72.986 van 3 april 1998

A. 57.874/VIII-591
(voorheen III-18.491)

In zake : **MASCART** Alain,

die woonplaats heeft gekozen bij Ramsob-Beun-Ridehalgh-SNS
Milcampslaan 77
1040 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 6 mei 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Alain MASCART de nietigverklaring vordert van :

1. de beslissing om hem definitief niet geslaagd te verklaren voor het examen 1993 voor overgang van het tijdelijk kader naar het aanvullingskader;

2. de beslissing waardoor hij met ingang van 15 september 1994 definitief de betrekking verliest van onderofficier van het actief kader en de hoedanigheid van onderofficier van het actief kader, als gevolg van het aflopen van de termijn van zijn wederdienstneming en de definitieve afwijzing voor de

examens voor overgang van het tijdelijk kader naar het aanvullingskader;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 25 februari 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 maart 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van majoor GERITS, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker heeft op 1 oktober 1982 voor twee jaar als tijdelijk vrijwilliger dienst genomen bij de landmacht. Nadat hij een wederdienstneming had aangegaan voor vijf jaar, is hij op 31 december 1988 toegelaten tot het kader van de beroepsvrijwilligers.

2. Op 15 september 1989 heeft hij een wederdienstneming van vijf jaar aangegaan als kandidaat tijdelijk onderofficier. Op 27 september 1990 is hij benoemd tot de graad van sergeant en op dezelfde datum toegelaten tot het kader van de tijdelijke onder-officieren.

3. Verzoeker heeft gepoogd over te gaan naar het aanvullingskader, maar is een eerste maal afgewezen voor het examen over de kennis van de Franse taal georganiseerd in 1992 en een tweede maal in 1993. Op 22 december 1993 heeft de commissie van beraadslaging de lijst opgesteld van de gegadigden die geslaagd zijn voor het examen voor overgang naar het aanvullingskader. Verzoeker komt niet voor op die lijst, zijn afwijzing vormt de eerste bestreden handeling.

4. Op 23 november 1993 heeft verzoeker verzocht om weer te worden opgenomen in het beroepskader van het militair personeel met de nadere toelichting "Einde overeenkomst als TOO op 15 september 1994".

5. Op 7 maart 1994 geeft de verwerende partij verzoeker de toestemming om terug te keren naar het kader van de beroepsvrijwilligers op 15 september 1994. Deze beslissing luidt onder meer als volgt :

" Op 15 september 1994 zal de betrokkene definitief zijn betrekking worden ontnomen als gevolg van het aflopen van de termijn gedurende welke hij gemachtigd was om te dienen in het kader van de tijdelijke onderofficieren".

Deze vermelding vormt de tweede bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij erop wijst dat het motief voor de bestreden handelingen zijn afwijzing is voor de examens over de kennis van de Franse taal waarvoor hij de cijfers 0/40 voor dictee en 30/60 voor stellen heeft behaald; dat hij betoogt geen kennis te hebben kunnen nemen van de correctie van zijn examenwerk, van de correctiecriteria en dat hij aan de hand van de examenwerken van de andere gegadigden niet heeft kunnen nagaan of die criteria op gelijke wijze zijn gehanteerd voor allen;

Overwegende dat de bepalingen waarvan de schending wordt aangevoerd als volgt luiden :

" Artikel 2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Artikel 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Ze moet afdoende zijn.";

dat uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker zelf toegeeft dat de beslissing van de examen-commissie naar de vorm gemotiveerd is door het hem toegekende cijfer; dat zijn kritiek alleen betrekking heeft op het niet toezenden van administratieve stukken; dat de voormelde bepalingen niets hebben uit te staan met het toezenden van zulke stukken; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan "kennelijke dwaling omtrent de beoordeling,

dwaling omtrent de feitelijke motivering en onrechtmatige motivering"; dat hij het volgende betoogt :

" Aangezien verzoeker tijdens het examen de tijd heeft gehad zijn dictee over te schrijven om het onmiddellijk voor te leggen aan zijn echtgenote, regentes in het secundair onderwijs, blijkt uit zijn persoonlijke kopij (die dus niet is gecorrigeerd door de examinatoren), dat het voor dictee toegekende cijfer, te weten 0/40, kennelijk buitenmatig is; dat als men als criterium hanteert dat per verkeerd geschreven woord 1 punt wordt afgetrokken, men ten hoogste tot een normaal resultaat komt van 23/40; dat het hem toegekende cijfer van 0/40 kennelijk onredelijk is en hoe dan ook een feitelijke dwaling en een onrechtmatig motief vormt";

Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid wat de correctiecriteria betreft die gehanteerd worden voor een dictee-examen; dat de verwerende partij verzoekers dictee bij het administratief dossier heeft gevoegd; dat deze in een handgeschreven tekst van achtentwintig regels, tweeënveertig fouten heeft gemaakt, en niet drieënveertig, zoals verkeerdelijk is aangegeven op de kopij; dat het aan verzoeker toegekende cijfer 0/40 in die omstandigheden niet berust op een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op drie april 1900 achtennegentig door :

de hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
de hr.	MESSINNE,	staatsraad,
mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**